

banne vanskelige Tider være hyerft forsigtig med, at de ikke komme til at støde imod eller at hemme hinanden i deres Fart, og man maa altsaa regne paa, at Antallet af de Transporter, som kunne komme til at afgaae i en stor Skynsømsomhed — thi her er der jo kun Tale om de Dieblif, hvor der kan være overhængende Fare, ellers ville jo de andre Veie være ligesaa gode — kun vil være lidet; man kan i Dagens Løb i det Allerhøieste kun gjøre Regning paa 6 Train; Mere kan man ikke med Nærmelighed faae transporteret ad denne Veie. Hvad er det altsaa, som er nødvendigt for os, naar vi tænke os disse militære Forhold? Udelukkende det, ikke at stole paa Jernbanen, men paa det, som ligger os langt nærmere, og som til enhver Tid har ydet os Tjeneste, nemlig Havne og Fartøier. Saa snart man i et Fartøj har indbragt det, man vil af med, saa afsendes det; Fartøjet behøver kun at være kort fra Landet for at være i Sikkerhed, forsaavidt vi ellers ere Herrer i vore egne Farvande, og naar vi ikke ere det, saa vil der opstaae saamange Vanskeligheder, at det heller ikke vilde nytte at gaae ad Jernbanen. Naar vi tage Jernbanen som et Midde i Krigstid, maae vi altsaa ikke knytte store Fordringer til den, fordi den kun kan yde overmaade Lidt; den maatte være ordnet ganske anderledes, hvis den skulde yde synderligt Mere. Naar vi betragte Fredericia som vor Hovedfæstning, som vi ville holde forsvaret og sikret, naar Angrebet kommer sydfra, saa maae vi ikke belemsre den med nogenformhelst Overflødighed, saa maae vi holde den saa fri som muligt for alt Andet end dens Garnison; der er Intet, som i den Grad svækker en Fæstning som det at belemsre den med nogetformhelst Andet, end hvad der er nødvendigt for at forsvare den. Alt, hvad der hører til Jernbanens Materiel, er til Skade i Fæstningen; selv om det kunde være til nogen betydelig Skade, at det var udenfor, saa vilde jeg endda sige, at man kunde være i Tvivl om, hvad der er det Rette, men det stader saa lidt, at jeg endnu bestandig paaftaaer, at man efter moden Overveielse bør føre Banen til Taarup, som kun er en Miils Veie eller lidt mere borte fra Fredericia; der vil den yde en langt større Tjeneste. Naar man

seer Sagen fra det militære Standpunkt, kan man altsaa umulig ønske at have Jernbanestationen i Fredericia. I Begyndelsen, da Fredericia kom paa Tale, da den nuværende høitærende Kultusminister bragte Fredericia i Forflag, lagde man en ganske overordentlig Vægt paa, hvor nødvendigt det vilde være at sætte Fæstningen i Forbindelse med Jernbanen, og den ærede Minister var ved den Leilighed ganske frigerst, han tog sig det saa overordentlig nær; han talte i saa dybe Toner, som naar han nu taler om 800,000 Rd.; men det forekommer mig, at det Mindste, man kan gjøre Fordring paa, er, at man under roligere Forhold — jeg mener fra Personernes Side, ikke udenfra — vel overveier, om det er rigtigt at lægge Jernbanestationen ind i Fredericia. Jeg er overbeviist om, at dette Spørgsmaal fortjener Overveielse, og det i en langt høiere Grad end Alt, hvad der er kommet frem i dette Forflag, eftersom der her ikke er bragt en eneste Sag frem, uden at Enhver, der har sat sig noget ind i dette Spørgsmaals Bedømmelse, jo forud har kjennt den; hvad der er kommet til, er i sig selv saare Lidet og ringe, men det kan, ved at blæses op, faae Størrelse og flyve op som en Ballon.

Vi have nu kun et Par Spørgsmaal tilbage. En Omstændighed, som er bleven paa-beraabt af den ærede Minister, og som i sin Tid ogsaa bragte Landsthinget til at gjøre det Forflag, som det gjorde, er den større Veilængde, der bliver for den kjøbenhavnske Civilisation mod Nord end mod Syd; men jeg vil nu spørge de ærede Medlemmer her i Thinget, om man ikke netop maa ønske, at den kjøbenhavnske Civilisation og Land kunde saa hurtig som muligt trænge sydpaa? Det er ikke farligt for os, om de skulde komme et Kvarteer senere til Bendshøvel og Nørrejylland, men ethvert Minut, de tidligere ere tilfede, om ikke andre Steder, saa dog i Slesvig, er meget vigtigt for os. Jeg vilde ønske, at de ogsaa vare i Altona; det skulde være mig overmaade kjær, om man meget hurtigt kunde komme fra Kjøbenhavn til Altona, om den kjøbenhavnske Wind gjorde sig gjældende i Altona — jeg mener den kjøbenhavnske Luftning, ellers kunde man misforstaae Ordet; jeg vilde meget ønske, at man i Altona vilde komme til at erkjende, at